

LBRIS

We know
books

TIBU GELU B.

Prea | *All Too*
OM | **HUMAN**

ediție bilingvă

Traducere și adaptare în limba engleză de:

Ionuț Zamfir

 Sens Editura

Traducere și adaptare în limba engleză: Ionuț Zamfir
Imagini interior și copertă: Dragoș Pricopi
Tehnoredactare: Adrian Buzaș
Redactare: Silvana Higyed

©SENS, 2026

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TIBU-GELU B.**

Prea om = All too human / Tibu-Gelu B. ; trad. în lb.
engleză: Ionuț Zamfir. - Ed. bilingvă. - Arad : Sens, 2026
ISBN 978-606-9078-75-4

I. Zamfir, Ionuț (trad.)

821.135.1

Editura Sens

Arad, Calea Timișorii 212/2

☎ 0759 801 776

✉ contact@sens.ro

www.sens.ro

E-mail contact autor: contactofficialtibu@gmail.com

E-mail contact traducător: ionut.zamfir001@gmail.com

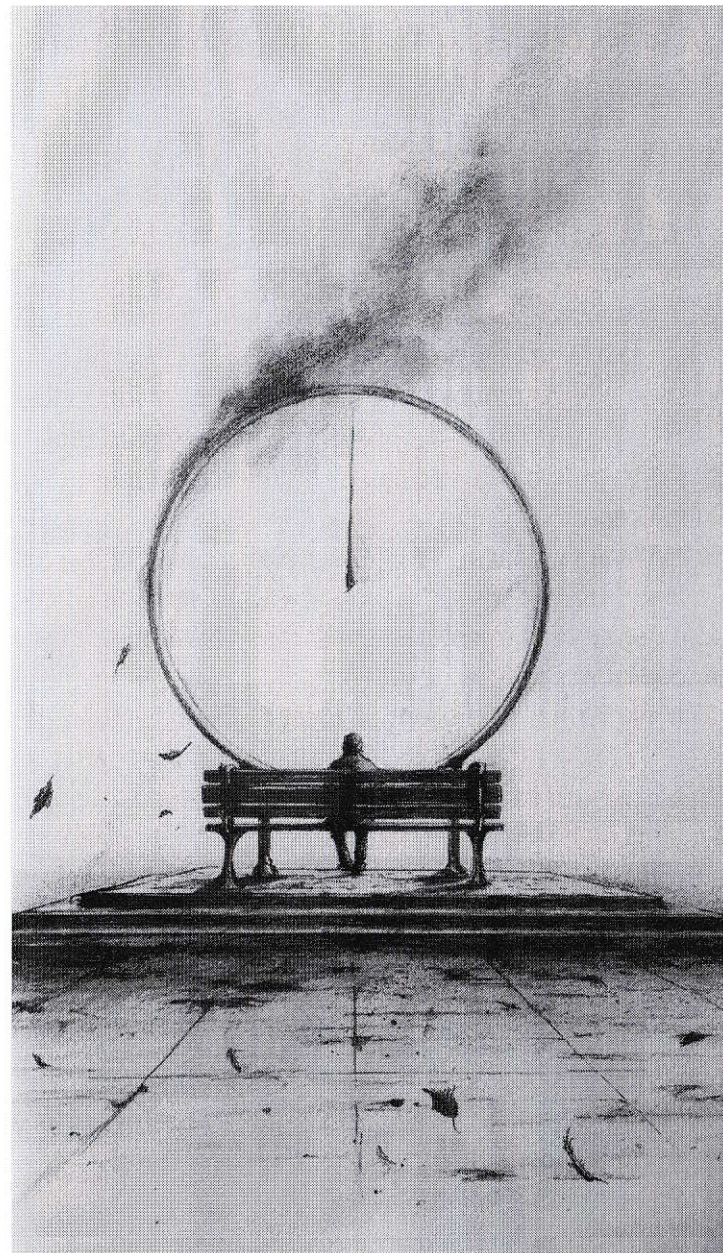
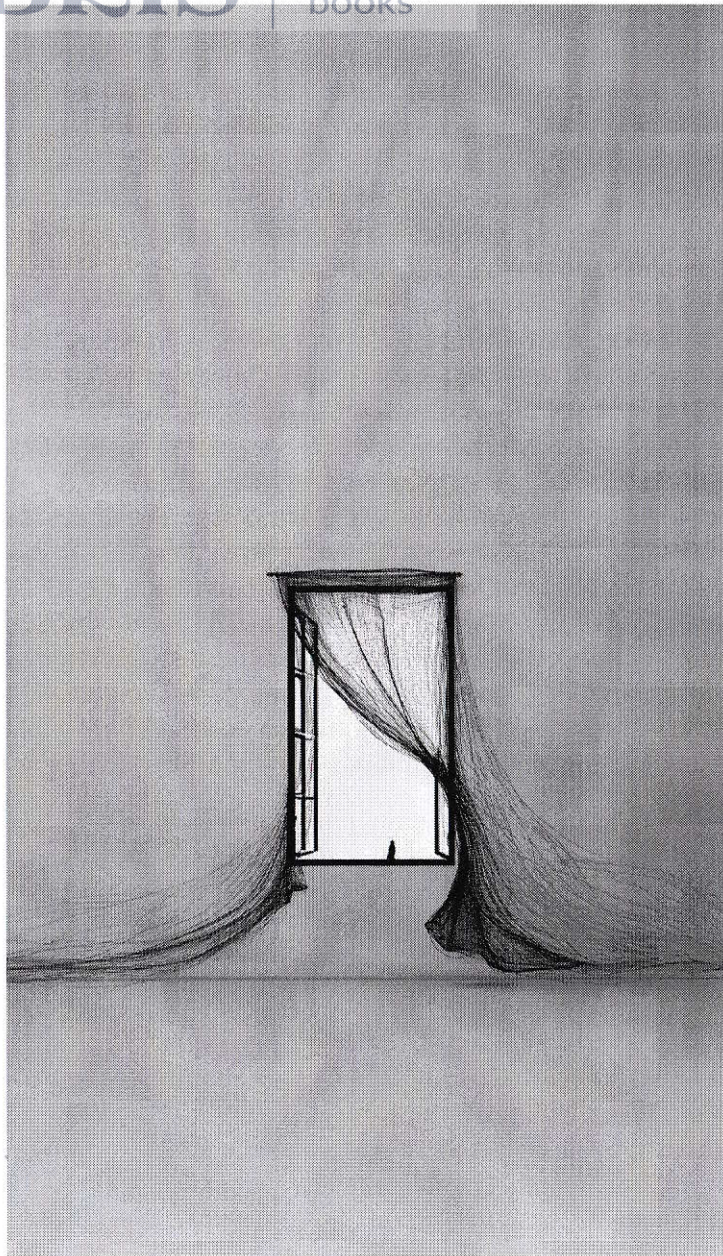
E-mail contact ilustrator: dragos@createo.net

CUPRINS

Un popas liric prin liturgia întreruptă sau Prea Om pentru a înțelege, destul de Om pentru a simți.....	12
<i>A lyrical interlude in the interrupted liturgy or All Too Human to understand, Human enough to feel...</i>	13
Umbră care gândește.....	22
<i>The Shadow with a mind</i>	23
Rugă	26
<i>Prayer</i>	27
Trup	34
<i>Body</i>	35
Fărâma de veșnicie.....	38
<i>A fragment of eternity</i>	39
Noapte, ce ai cu ei?	40
<i>Oh, Night, what did they do to you?</i>	41
Prea OM (I).....	42
<i>All Too HUMAN (I)</i>	43
Prea OM (II)	44
<i>All Too HUMAN (II)</i>	45
Mamă	46
<i>Mother</i>	47
Inimă	48
<i>Heart</i>	49
Ecoul pașilor	52
<i>Footsteps with an Echo</i>	53
Pe vremuri	54
<i>In olden days</i>	55
Brațe - favorita poetului (I)	58
<i>Arms - the poet's favourite one (I)</i>	59
Pridvor - favorita poetului (II)	60
<i>Porch - the poet's favourite one (II)</i>	61

Omule, ce ești?	62
<i>Oh, Human, what are you?</i>	63
Rânduneaua (I)	64
<i>The Swallow (I)</i>	65
Rânduneaua (II)	66
<i>The Swallow (II)</i>	67
Vânturi	70
<i>Winds</i>	71
Trandafir sălbatic (I)	72
<i>Wild Rose (I)</i>	73
Trandafir sălbatic (II)	76
<i>Wild Rose (II)</i>	77
Fiori	80
<i>Shudders</i>	81
Clopot	82
<i>A bell</i>	83
Sinele	84
<i>Inner self</i>	85
Poem	86
<i>Poem</i>	87
Fragil (I)	92
<i>Fragile (I)</i>	93
Fragil (II)	94
<i>Fragile (II)</i>	95
Copile (I)	98
<i>Dear child (I)</i>	99
Copile (II)	104
<i>Dear child (II)</i>	105
Cântările	110
<i>Chants</i>	111
Testament	116
<i>Testament</i>	117
Pașii	122
<i>Steps</i>	123

Acum	126
<i>Now</i>	127
Iubire	132
<i>Love</i>	133
Pictură	136
<i>A painting</i>	137
Orașul respiră prin rime	140
<i>The city is breathing in rhymes</i>	141
Miraj	146
<i>Mirage</i>	147
Manifestul toamnei sublime	150
<i>The manifesto of a sublime autumn</i>	151
Vânt de iarnă, întrebare de Octombrie	154
<i>Winter Wind, a Question in October</i>	155
Altminteri	158
<i>Otherwise</i>	159
În golul toamnei	162
<i>In the Hollow of Autumn</i>	163
Aripi albe ruginii	166
<i>White Rusty Wings</i>	167
Vulpea albastră (I)	170
<i>Blue fox (I)</i>	171
Vulpea albastră (II)	174
<i>Blue fox (II)</i>	175

Există în mine o umbră
care nu mă urmează,
ci mă precedă.
E acolo înainte de fiecare pas,
ca un gând care știe exact secundele,
că lumea e făcută din lucruri
pe care nu le putem rosti.

Nu mă trage înapoi.
Nu mă ceartă.
Nu mă face să mă tem

Doar gândește în mine
când eu sunt prea plin de lume
ca să mai fiu atât de prezent, sau atât de OM.

Mă așez uneori în tăcere
și o aud.
Nu vorbește
dar îmi arată frumusețea unei clipe
în care totul stă pe loc
și nimic nu doare.

Îmi amintește
că trupul e o haină de lumină,
că gândul poate fi cântec,
că tăcerea e limba sufletului
când nu mai are întrebări.

The Shadow with a mind

A shadow dwells within me – that walks ahead of me.
There it is before every step,
like a thought that knows the seconds precisely,
that the world is made of things
that we cannot utter.

It does not hold me back.
It does not scold me.
It does not frighten me

It is just thinking within me
when I am replete with people
lest I should be all too present – or all too HUMAN.

I sometimes sit down silently
and I can hear it.
It does not speak
but reveals to me the beauty of a moment
in which everything is still
and nothing hurts.

It reminds me
that body is a light garment,
that thought can be a song,
that quietness is the soul's language
when it does not have any other questions.

Îmi spune, blând:

„Încă ești.”

Și nu ca un avertisment,
ci ca o binecuvântare.

Ca o frunză care cade
fără să regrete copacul.

Fragilitatea nu e lipsă.

E formă.

E felul în care lumina trece
prin vitraliul unei inimi de sticlă,
care n-a uitat să bată
pentru ceva mai înalt
decât ea însăși.

Iar pierderea...

nu e capăt,

ci spațiu gol în care crește

ceva nou,

ceva nesfârșit,

ceva care nu are nume

dar care seamănă

cu viața...

It tells me, gently:

“You still are.”

And not as a warning,
but as a blessing.

Like a leaf which falls
without the tree regretting.

Frailty is not lack.

It is form.

It is the way in which light passes
through the stained glass of an iced heart,
which did not forget to keep beating
for something loftier
than itself.

And loss...

is not an end,

but an empty space in which

something new grows,

something never ending,

something nameless

yet resembling

life...

Nu-ți cer să mă salvezi.
Nu sunt un naufragiat,
sunt o corabie care se scufundă
încet,
ca o rugăciune spusă fără buze,
doar din aburul unei prezențe fragile
în acest univers,

Nu-ți cer să-mi dai.
Ci doar să nu mă uiți
în clipa în care mă dezbrac de mine
ca de un vechi halat de spital,
purtat prin toate camerele ființei
și niciodată spălat de suspine.

Fii acolo unde nu ajunge nici lumina.
În locul acela moale și adânc
unde gândul se teme să intre.
Unde nu mai există cuvinte,
doar pulsații.

Să nu mă lași singur
în momentul în care nu mai am întrebări.
Căci acolo,
în lipsa lor,
se naște adevărata frică:

Prayer

I am not asking you to save me.
I am not shipwrecked,
I am a ship that is sinking
slowly,
like a prayer uttered without lips,
born from the breath of a fragile presence
in this universe,

I am not asking you to give.
But just not to forget me
in the moment I take off the coat of myself
like an old hospital dressing gown
worn through all the chambers of being
and never washed of sobs.

Be where no light can reach.
In that soft and deep place
where thought fears to enter.
Where there are not any other words left,
Just heart beats.

Do not leave me alone
In the moment I have no questions left
For there,
in their absence,
the real fear is born:

cea care nu spune „de ce?”,
ci doar
„e așa”.

Nu te chem cu nume.
Numele sunt făcute pentru cei care se tem
că vor uita.

Eu nu uit.
Eu doar
mă amestec în forme
pe care le recunoști din visul
în care ai fost și tu
pentru o clipă.

Lasă-mi rugăciunea
să nu fie cuvinte,
ci o atingere.
O tresărire pe pielea lumii.
O pasăre tăcută
care stă în mine
și zboară doar când nu o privesc.

Nu mă iubi.
Iubirea înseamnă dorință.
Iar dorința doare.
Doar fii
fără margini, fără răspunsuri,
ca o liniște în care pot intra desculț,
fără teamă că voi atinge ceva

the one that does not say “why”
but just
“it is so.”

I am not calling you by your name
Names are intended for those
who fear they will forget.

I cannot forget.
I only
Dissolve into shapes
that you remember from the dream
where you too once were
for a moment.

Let my prayer be
Not words,
but a touch.
A shiver on the skin of the world.
A silent bird
That lives within me
and flies only when I am not looking.

Do not love me.
To love is to desire.
And desire hurts.
Just be
without margins, without answers,
like a silence I can walk into bare foot,
without fearing I will touch something